

BVLLÆ APOSTOLICÆ, QVÆ IIS,

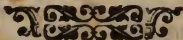
Qui in prima Probatione, Cæterisque Nouitijs Societatis IESV ostendi solent.

ROMÆ, In Collegio Rom. eiusdẽ Societat.

Anno Dñi
MDCVI.

CONFIRMATIO
Alia instituti cum maiori, tum illius, tum aliorum Societatis indultorum declaratione.
M. D. L.

IVLIVS EPISCOPVS seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

EXPOSCIT debitum pastoralis officij, cui nos licet immeritos, prætulit diuina Maiestas; vt fideles quoslibet, præsertim religiosos, in via mandatorum Domini ad illius honorem, & gloriam & proximorum spiritualem profectum deambulantes, paternis confoueamus affectibus; vt fideles ipsi, dextera Domini sibi assistente propitia, æternæ salutis præmium feruentius exquirant, & in eorum pio proposito confoueantur. Dudum siquidem, per felicis recordationis Paulum Papam Tertium prædecessorem nōstrū, accepto, Quod dilecti filij, Ignatius de Loyola, & Petrus Faber, ac Iacobus Laynez, necnon Claudius Iaius, & Paschasius Broet, ac Franciscus Xauier, necnon Alfonsus Salmeron, & Simon Summa literarū Apostolicarum Pauli iij. de Instituto Societatis.

IVLII III. Rodericus, ac Ioannes Coduri, & Nicolaus de Bobadilla, presbyteri, Pampilonen. Gebennan. Seguntin. Toletan. Visen. Ebredunen. & Palentin. ciuitatum & dioec. in Artibus magistri, in Vniuersitate Parisien. graduati, & in Theologicis studijs, per plures annos exercitati, Spiritu sancto afflati, iamdudum è diuersis mundi regionibus decedentes, in vnum conuenerant: & exemplaris, ac religiosæ vitæ Socij effecti, abdicatis huius sæculi illecebris, eorum vitam perpetuò Domini Nostri IESV Christi, atque suo, & successorum suorum Romanorum Pontificum seruitio dedicauerant; & iam pluribus annis verbum Dei prædicando, & fideles priuatim ad pias meditationes, beneque ac beate viuendum excitando, hospitalibus inseruiendo, pueros & alios rudes salubria dogmata, ad Christiani hominis institutionem necessaria docendo, ac denique omnia caritatis officia, quæ ad animarum ædificationem pertinebant, vbique terrarum, vbi peregrinati fuerant, quisque iuxta traditam sibi ab ipso Spiritu sancto gratiam, multa cum laude obeundo, laudabiliter in vinea Domini se exercuerant: eorum institutum, sub quadam viuendi formula ab ipsis edita, Euangelicæ veritati, & sanctorum patrum sanctionibus conformi, vt vinculum caritatis, & vnio in ipsis quidem Socijs, & alijs, qui

qui prædictum vellent institutum sequi, con- IVLII
seruarentur, approbauit, & confirmauit, & III.
benedixit: ipsosque Socios, quorum numerum, non vltra sexaginta esse tunc voluit, sub sua, & Apostolicæ sedis protectione suscepit; illisque condendi Constitutiones, & statuta quæcunque ad ipsius sic institutæ, & confirmatæ Societatis conseruationem, & felicem progressum, licentiam concessit per quasdam. Cumque postmodum progressu temporis, Spiritu sancto cooperante, ex Societate prædicta spiritualem animarum fructum crescere; & multos, qui institutum prædictum sequi vellent, in Parisien. & alijs generalium studiorum Vniuersitatibus, studere intellexisset, idem prædecessor, Ignatij, & aliorum Sociorum prædictorum piam vitam, & doctrinam attendendo, eidem Societati, vt quoscunque alios idoneos, & iuxta suas Constitutiones probatos liberè admittere posset, concessit. Et nihilominus, vt Coadiutores tam Presbyteros, qui in spiritualibus, quam laicos; qui in temporalibus, & domesticis officijs eos adiuuarent (qui quidem Coadiutores peractis probationibus, iuxta Constitutiones Societatis huiusmodi requisitis, ac maiorem deuotionem suam, & meritum etiam tria vota, Paupertatis videlicet, Castitatis, & Obedientiæ possent emittere, non so-

IVLII III. lemnia, sed quibus, pro eo tempore quo Præpositus Generalis Societatis prædictæ eis in ministerio spirituali, vel temporali vtendum iudicaret, astringerentur: quique omnium bonorum operum, quæ in dicta Societate fierent, ac meritorum omnium, participes fierent, perinde, vt qui solemnem professionem in eadem Societate emisissent) possent assumere; & alias gratias, ac priuilegia ad fouendam, & adiuuandam in ijs, quæ ad Dei honorem, & animarum salutem pertinebant, Societatem prædictam, de benignitate Apostolica concessit. Vt autem prædicta omnia prius ab eodem prædecessore concessa, magis confirmentur, & simul omnia, quæ ad institutum prædictæ Societatis pertinent, eisdem in litteris aliarum summam continentibus comprehendantur, & vt aliqua obscurius dicta, & quæ scrupulum, ac dubitationem possent inijcere, per nos exactius explicentur: nobis fuit humiliter supplicatum, vt formulam qua prædictæ Societatis institutum exactius, & distinctius, quam antea, edocente experientia, ac vsu rerum, expressum, eodem tamen spiritu comprehenditur confirmare dignaremur, cuius tenor sequitur, & est talis. Quicunque in Societate nostra, quam Iesu nomine insigniri cupimus, vult sub crucis vexillo

Instituti Societatis formula.

xillo

xillo Deo militare, & soli Domino, ac Ecclesiæ ipsius sponsæ, sub Romano Pontifice, Christi in terris Vicario seruire, post solemne perpetuæ Castitatis, Paupertatis, & Obedientiæ votum, proponat sibi in animo, se partem esse Societatis, ad hoc potissimum institutæ, vt ad fidei defensionem, & propagationem, & profectum animarum in vita, & doctrina Christiana per publicas prædicationes, lectiones, & aliud quodcunque verbi Dei ministerium, ac spiritualia exercitia, puerorum, ac rudium in Christianismo institutionem, Christi fidelium in confessionibus audiendis, ac cæteris Sacramentis administrandis, spiritualem consolationem præcipuè intendat: & nihilominus ad dissidentium reconciliationem, & eorum, qui in carceribus, vel in hospitalibus inueniuntur, piam subuentionem, & ministerium, ac reliqua caritatis opera, prout ad Dei gloriam, & commune bonum expedire visum erit, exequenda gratis omninò, & nullo pro suo in prædictis omnibus labore, stipendio accepto, se vtilem exhibeat; curetque primo Deum, deinde huius sui instituti rationem, quæ via quædam est ad illum, quoad vixerit, ante oculos habere, & finem hunc sibi à Deo propositum totis viribus assequi, vnusquisque tamen secundum gratiam sibi à Spiritu sancto subministratam, & vocationis suæ proprium gra-

IVLII III.

Vota paupertatis, castitatis, & obedientiæ.

Finis instituti.

Puerorum ac rudium institutio.

Operum caritatis exercitia, quæ gratis omnino exhibenda sunt.

IVLII III. Officiorum distributio.

dum. Ideoque, nequis forte zelo vtatur, sed non secundum scientiam, proprij cuiusque gradus iudicium, & officiorum discretio, ac distributio tota sit in manu Præpositi Generalis seu Prælati per nos quocunque tempore eligendi, vel eorum, quos ipse sibi ea cum auctoritate substituerit, vt congruus ordo seruetur in omni bene instituta communitate necessarius. Qui quidem Præpositus de consilio consociorum, Constitutiones ad constructionem huius propositi nobis finis conducentes condendi, maiori suffragiorum parte semper statuendi ius habente, & quæ dubia esse poterũt in nostro instituto, hac formula comprehenso, declarandi auctoritatem habeat. Consilium vero necessario conuocandum ad condendas, vel immutandas Constitutiones, & alia grauiora, vt alienare, vel dissoluere Domos, ac Collegia semel erecta, intelligatur esse maior pars totius professæ Societatis (iuxta Constitutionum nostrarum declarationem) quæ sine magno incommodo potest à Præposito Generali conuocari. In alijs, quæ non ita magni momenti sunt, idem Præpositus adiutus, quatenus ipse opportunum iudicabit, fratrũ suorũ consilio, per seipsum ordinandi, & iubendi quæ ad Dei gloriam, & cõmune bonum pertinere in Domino videbuntur, ius totum habeat, prout in Constitutionibus eisdem explicabi-

De condendis constitutionibus.

Præpositus habet auctoritatem declarandi Institutũ Consiliũ ad grauiora conuocandum.

In his quæ nõ tantimomenti sunt, ius tantum habet Præpositus.

cabitur. Quicunque autem in hac Societate professionem emiserint, non solum in primis professionis suę foribus intelligāt, sed quoad vixerint, memores sint, Societatem hanc vniuersam, & singulos, qui in ea profitentur, sub Sanctissimi Domini nostri Pauli Papæ Tertij, & aliorum Romanorum Pontificum successorum eius fideli obedientia Deo militare. Et quamuis Euangelio doceamur, & fide orthodoxa cognoscamus, ac firmiter teneamus, omnes Christi fideles Romano Pontifici, tanquam capiti, ac IESV Christi Vicario subesse: ob deuotionem tamen maiorem ad obedientiam sedis Apostolicæ, & maiorem voluntatum nostrarum abnegationem, & certiorem sancti Spiritus directionem summopere conducere iudicauimus, singulos nos, & quicunque eandem in posterum professionem emiserint, vltra illud commune trium votorum vinculum, speciali ad hoc voto astringi, vt quidquid modernus, & alij Romani Pontifices, pro tempore existentes iusserint ad profectum animarum, & fidei propagationem pertinens, & ad qualcunque prouincias nos mittere voluerint, sine vlla tergiuersatione aut excusatione illico, quantum in nobis fuerit, siue nos ad Turcas siue ad quoscunque alios Infideles, etiam in partibus, quas Indias vocant, siue ad quoscunque

IVLII III.

Speciale votū obediendi Romano Pontifici.

que

IVLII III. que Hæreticos, Schismaticos, seu etiam ad quoluis fideles, mittendos censuerit, exequi teneamur. Quamobrem qui ad nos accessuri sunt, antequam huic oneri humeros supponant, diu multumque meditentur, an tantum pecuniæ spiritualis in bonis habeant, vt turrim hanc iuxta consilium Dominicum possint consummare: hoc est, an Spiritus Sanctus, qui illos impellit, tantum illis gratiæ polliceatur, vt huius vocationis pondus, illo adiuuante, se laturos sperent: & postquam, Domino inspirante, huic IESV Christi militiæ nomen dederint, die, noctuque succincti lumbos, & ad tam grandis debiti solutionem prompti esse debebunt. Ne qua autem possit esse inter nos missionum, aut prouinciarum huiusmodi ambitio, vel detrectatio, intelligant singuli, sibi per se, vel alium, de huiusmodi missionibus quidquam cum Romano Pontifice non esse curandum, sed omnem hanc curam Deo, & ipsi Pontifici tamquam eius Vicario, & Societatis Præposito, dimittendam: cui quidem Præposito, sicut cæteris, nihil de sui ipsius missione in alterutram partem, nisi de Societatis consilio, cum dicto Pontifice curandum erit. Voueant etiam singuli, se in omnibus, quæ ad regulæ huius nostræ obseruationem faciunt, Societatis Præposito, qui ad hoc munus, quam fieri possit

Ingressuri Societatem quid considerare debent.

Missiones non procurandæ.

Votum obedientiæ.

possit idoneus, ad plura vota, prout in Constitutionibus declarabitur, eligetur, obedientes fore. Ille autem, omnem eam auctoritatem, & potestatem habeat supra Societatem, quæ ad bonam eiusdem Societatis administrationem, correctionem, & gubernationem vtilis erit. Iubeat autem ea, quæ ad constructionem propositi sibi à Deo & à Societate finis, cognouerit esse opportuna: & in prælatione sua benignitatis, ac mansuetudinis, caritatisque Christi, Petri, Paulique formulæ semper sit memor: & tam ipse, quam consilium prædictum ad normam hanc assidue spectent. Singuli vero subditorum tum propter ingentes ordinis vtilitates, tum propter nunquam satis laudatum humilitatis assiduum exercitium, non solum Præposito in omnibus, ad institutum Societatis pertinentibus, parere semper teneantur; sed in illo Christum veluti præsentem agnoscant, & quantum decet, venerentur. Cum autem experti fuerimus, iucundiorem, puriorem, & ad proximi ædificationem aptiorem esse vitam ab omni auaritiæ contagione quam remotissimam, & euangelicæ paupertati quam simillimam; cumque sciamus Dominum nostrum Iesum Christum, seruis suis regnum Dei solum inquirentibus, necessaria ad victum, & vestitum esse subministraturum, sic

IVLII III.

Præpositi electio, & potestas.

Gubernandi ratio.

Obedientia subditorum erga Præpositum.

Paupertatis Votum.

IVLII III.

Professi, & eorum Domus hō possunt habere redditus.

sic voueant singuli, & vniuersi perpetuam Paupertatem, vt non solum priuatim, sed neque etiam communiter possint Professi, vel vlla eorum Domus, aut Ecclesia ad aliquos prouentus, redditus, possessiones, sed nec ad vlla bona stabilia, præter ea, quæ opportuna erunt ad vsum proprium, & habitationem, retinenda, ius aliquod ciuile acquirere, rebus sibi ex caritate donatis ad necessarium vitæ vsum contenti. Quia tamen Domus, quas Dominus dederit, ad operandum in vinea ipsius, & non ad scholastica studia exercenda destinandæ erunt: cum valde opportunum fore alioqui videatur, vt ex iuuenibus ad pietatem propensis, & ad litterarum studia tractanda idoneis, operarij eidem vineæ Domini parentur, qui Societatis nostræ, etiam professæ velut quoddam seminarium existant, possit professa Societas ad studiorum commoditatem, Scholarium habere Collegia, vbicunque ad ea construenda, & dotanda ex deuotione aliqui mouebuntur: quæ simul atque constructa, & dotata fuerint (non tamen ex bonis, quorum collatio ad sedem Apostolicam pertinet) ex nunc auctoritate Apostolica erigi supplicamus, seu pro erectis haberi: quæ Collegia possint habere redditus, census, seu possessiones, vsibus & necessitatibus studentium applicandas, retenta

De Collegijs, & eorum redditibus.

ta

ta penes Præpositum, vel Societatem omnimoda gubernatione, seu superintendentia super dicta Collegia, & prædictos studentes, quoad Rectorum, seu gubernatorum, ac studentium electionem, ac eorumdem admissionem, emissionem, receptionem, exclusionem, statutorum ordinationem, & circa studentium instructionem, eruditionem, ædificationem, ac correctionem, victus, vestitusque, & aliarum rerum necessariarum eis ministrandarum modum, atque aliam omnimodam gubernationem, regimen, ac curam, vt neque studentes dictis bonis abuti, neque Societas Professa in proprios vsus conuertere possit, sed studentium necessitati subuenire. Qui quidem studentes ingenij & morum indole tales esse debebunt, vt merito speretur, post absoluta studia ad Societatis functiones idoneos fore; & sic demum post cognitum in spiritu, & litteris eorum profectum, & post sufficientem probationem in Societatem nostram admitti posint. Socij autem omnes cum presbyteri esse debeant, ad dicendum officium secundum communem Ecclesiæ ritum, sed priuatim & non communiter, vel in choro, teneantur: & in ijs, quæ ad victum, & vestitum, & cætera exteriora pertinent, honestorum sacerdotum communem, & approbatum vsum sequentur, vt quod inde pro cuiusque ne-

IVLII III.

Collegiorū gubernatio penes Præpositū, vel Societatem est.

De officio diuino recitando.

In victu, & vestitu sequi debemus vsum communē honestorū sacerdotū.

VLII III. necessitate, vel spiritualis profectus desiderio subtractum fuerit, ex deuotione, & non ex obligatione, rationabile obsequium corporis Deo, prout expediet, offeratur. Hæc sunt, quæ sub præfati Domini nostri Pauli, & sedis Apostolicæ beneplacito, de nostra professione, typo quodam explicare potuimus, quod nunc fecimus, vt summatim informaremus tum illos, qui nos de nostro vitæ instituto interrogant, tum etiam posteros nostros, si quos Deo volente, imitatores vnquam habebimus huius viæ. Quam cum multas, magnasque habere annexas difficultates fuerimus experti, opportunum iudicauimus, etiam statuere, ne quis ad professionem, in hac Societate emittendam, nisi diuturnis, & diligentissimis probationibus, prout in Constitutionibus declarabitur, eius vita & doctrina explorata fuerit, recipiatur quia re vera: hoc institutum, omnino humiles & prudentes in Christo, & in Christianæ vitæ puritate, ac litteris conspicuos exigit. Imò & ij, qui in Coadiutores tam in spiritualibus, quam in corporalibus, & in Scholares admittentur, quorum vtrique, post sufficientes probationes, & tempus in Constitutionibus expressum, vota sua, ad deuotionem, & meritum maius, non quidem solemnia (præter aliquos, qui de licentia Præpositi Generalis, pro-

Ad professionem non admittātur nisi diu multumq; probati.

Coadiutores, & scholares vota sua debent emittere.

pter

pter ipsorum deuotionem, & personarum qualitatem, tria vota huiusmodi solemnia facere poterunt, sed quibus teneantur, quamdiu Præpositus Generalis in Societate eos retinendos esse censuerit) emittere debeant, prout in Cōstitutionibus latius explicabitur, non nisi diligenter examinati, & idonei reperti, ad eundem finem Societatis, admittantur ad hanc IESV Christi militiā, qui tenuibus cœptis nostris fauere dignetur, ad gloriam Dei Patris, cui soli sit semper decus, & honor in sæcula, amen. Quapropter cōsiderantes, nihil, quod pium sanctumque nō sit in dicta Societate, eiusque laudabilibus institutis, ac exemplari Ignatij, & aliorum Sociorum prædictorum vita, & moribus reperiri; eaque omnia ad suorum, & aliorum Christi fidelium animarum salutem, & fidei exaltationem tendere: Socios, ac illorum Coadiutores prædictos, & ipsius Societatis Scholares à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, illosque sub nostra, & Apostolicæ sedis protectione suscipientes, Mótu proprio, & ex certa nostra scientia, auctoritate Apostolica, teno-

IVLII III.

Aliqui tria vota solemnia emittere possunt.

Idonei coadiutores, & scholares debent admitti.

Approbatur, & confirmatur institutum & Priuilegia concessa.

IVLII III. tenore præsentium, erectionem, & institutionem Societatis, ac extensionem numeri illius Sociorũ, ac receptionis, & admissionis Coadiutorum, ac omnia, & singula Priuilegia, immunitates, exemptiones, libertates, & condendi, & alterandi statuta, & ordinationes, ac alia quæuis indulta eisdem, Societati, & illius Præposito per prædecessorem nostrum, & sedem huiusmodi, sub quibuscunque tenoribus, & formis concessa, & confirmata, ac desuper confectas, tam sub plumbo, quam in forma breuis litteras, & in eis contenta, ac inde secuta quæcũque, perpetuò approbamus, & confirmamus, ac eis perpetuæ firmitatis robur adijcimus, supplentes omnes, & singulos tam Iuris, quam facti defectus, si qui interuenerint in eisdem. Eaque omnia & singula perpetuæ, & inconcussæ firmitatis robur obtinere, & inuiolabiliter obseruari debere, & sic per quoscunque Iudices, & Commissarios, quauis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, interpretari, atque decidi debere; necnon quidquid secus super his per quoscunque, quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter cõtigerit attentari, irritũ & inane decernimus, & declaramus. Quocirca vniuersis, & singulis venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis

Iudices qui assistant.

filijs

filijs Abbatibus, Prioribus, & alijs personis in dignitate ecclesiastica constitutis, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, & eorum quilibet per se, vel alium, seu alios præfatis Præposito, & Societati in præmissis, efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra singulas prædictas, & præsentes litteras plenum effectum sortiri, ac ab omnibus inuiolabiliter obseruari: non permittentes quemquam contra illarum tenorem quomodolibet indebite molestari: contradictores quoslibet, & rebelles per censuras ecclesiasticas, & alia iuris opportuna remedia, appellatione postposita, compescendo, ac censuras prædictas legitimis super his habendis seruatis processibus, etiam iteratis vicibus aggrauando; inuocato etiã ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, & singulis, quæ in litteris prædictis idem prædecessor noster voluit non obstare, cæterisque contrarijs quibuscunque, aut si aliquibus cõmuniter, vel diuisim ab Apostolica sit sede indultũ, quod interdici, suspendi, vel excõmunicari non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenã, & expressã, ac de verbo ad verbũ, de indulto huiusmodi mentionẽ. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ absolutionis, susceptionis, approbationis, cõfirmationis, adie-

IVLIII.

Non obstantibus, &c.

ctionis, suppletionis, decreti, declarationis, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsũpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

Datum Romæ, apud sanctum Petrum, Anno incarnationis Dominicæ. M. D. L. Duodecimo Kalen. Augusti Pontificatus nostri Anno Primo.

F. de Mendoza.

Fed. Cardinalis Cæsius.

CONFIRMATIO
Et extensio Priuilegij Societatis IESV contra Apostatas.
M. D. LXV.

PIVS EPISCOPVS seruus seruorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam.

AEQVVM reputamus, & rationi consonum, vt ea, quæ de Romani Pontificis gratia præcesserunt, licet eius superueniente obitu, litteræ Apostolicæ super illis confectæ non fuerint, suum consequantur effectum. Dudum siquidem feli. recorda. Pio Papæ IIII. prædecessori nostro, pro parte carissimi in Christo filij nostri, tunc sui, Sebastiani Portugalliæ, & Algarbiorum Regis illustris, ac dilectorum filiorum Præpositi Generalis, & Religiosorum Societatis IESV, exposito, quod licet aliàs piæ memoriæ Paulus Papa Tertius etiam prædecessor noster, in sui, dictæque Societatis fauorem inhibuisset, ne quis post emissa vota in dicta Societate secundum illius constitutiones, siue Professus, siue Scholaris, siue Coadiutor Socieeta-

Concessio Pauli III. contra Apostatas Societatis.

PII. V. cietatis huiusmodi ille esset, ad quemuis aliu ordinem, etiam per sedem Apostolicam approbatum (ordine Carthusiensium dumtaxat excepto) nisi de expressa ipsius Præpositi, aut sedis licentia transferri posset. Volens, & concedens quod Generalis, & alij inferiores Præpositi dictæ Societatis, per se, vel per alios, sic egressos, ac alios quoscunque dictæ Societatis Apostatas, in quocunque habitu illos contingeret inueniri, excommunicare, capere, & incarcerare, aut alias suæ disciplinæ submittere; & ad id, si opus foret, auxilium brachij sæcularis inuocare, liberè & licitè valerent, prout in ipsius Pauli prædecessoris litteris desuper confectis plenius dicebatur contineri: ac inhibitio, voluntas, & concessio Pauli prædecessoris huiusmodi, quæ tranquillitatē, conseruationem, & commune bonum dictæ Societatis concernebant, ab omnibus illius Religiosis humiliter seruari debuissent: nihilominus nonnulli animi leuitate, vt credebatur ducti, ac quietem labori, cui proculdubio Religiosi Societatis huiusmodi, pro excolenda, & propaganda Christiana Religione continuo erant expositi, ac priuatum commodū, publicæ, tam dictæ Societatis, quam Christianæ reipub. vtilitati indiscrete præferētes, fucatisque coloribus afferentes se id facere ob frugem melioris vitæ, aut strictioris obseruantiæ, seu non obtenta Superiorum licentia, ad alios,

Quibus de causis e Societate nō nulli ad religionē aliā transire voluerint.

alios, etiam fratrum Mendicantium ordines transire posse iactabant, & forsan aliqui de facto iam transierant. Alij vero (quod turpius erat) ambitiosa cupiditate moti, postquam se Deo dediderant, sæculi libertatem quærentes, ad illud reuerti, & in illo palam degere non dubitauerunt, nec dubitant, in animarum suarum detrimentum, ac Societatis prædictæ non modicum præiudicium, & iacturam. Et nisi opportuno aliquo remedio, dictæ Societatis indemnitati, tranquillitati, & conseruationi consuleretur, verendum erat, ne Societas ipsa (quæ in erudiendis, & docendis viris, qui Christianæ Reipub. per verbi Dei prædicationem prodessent, & catholicam fidem in remotissimis etiam Brasiliæ partibus propagarent & seminarent, sedulò intendebat) taliter delusa, & defraudata viris, sua impensa & labore edoctis, careret litteratis, qui operam in vinea Domini, iuxta ipsius Societatis instituta, moremque, præstari, & exerceri solitam, valerent adimplere. Idcirco pro parte tam Sebastiani Regis, se & Religiosorum Societatis huiusmodi opera & doctrina plurimum vti asserentis, quam Præpositi Generalis, ac Religiosorum præfatorum, eidem Pio prædecessori humiliter supplicato, quatenus ipsius Societatis quieti, & conseruationi prospicere, ac alias in præmissis opportune prouidere de benignitate Apo-

PII V.

Societas nõ debet carere viris, sua impensa & labore edoctis.

PII V. stolica dignaretur; præfatus Pius prædecessor, qui votis illis, quæ dictæ Religionis profectum concernebant, Catholicis Regibus præsertim instantibus, gratum præbere solebat assensum, eosdem Sebastianum Regem, ac Præpositum, & vtrumque eorum, à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, à iure vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existebant, ad effectum infrascriptorum dumtaxat consequendum, absoluens, & absolutos fore censens: necnon veriores litterarum Pauli prædecessoris, ac Constitutionum Societatis prædictarum tenores, nec non modum, formam, & qualitates votorum, in ipsa Societate, tam per Professos, quam Coadiutores, & Scholares suos huiusmodi emitti solitorum, pro expressis habens; huiusmodi supplicationibus inclinatus, sub Dat. videlicet sexto Kal. Decemb. Pontificatus sui anno sexto; quod nullus dictæ Societatis religiosus in litteris Pauli prædecessoris huiusmodi expressus, post emissa vota secundum illius Constitutiones, siue Professus, siue Scholaris, siue Coadiutor, cuiuscunque status, gradus, ordinis, vel conditionis ille foret, à dicta Societate exire, aut recedere, etiam prætextu cuiusuis indulti, ab eodem Pio Prædecessore, vel alio Romano

Nullus post emissa vota etiam cuiuscuis indulti prætextu, potest a Societate exire, absque licentia obtenta a suo Superiore.

mano Pontifice pro tempore existente, seu illius maiore Pœnitentiario, aut aliquo Nuntio, vel Legato, etiam de latere impetrati, vel impetrandi (quod etiam ex tunc surreptitium idem Pius prædecessor declarauit) absque expressa Superioris sui licentia ad id ab eo specialiter obtenta, etiam quæsito colore ob frugem melioris vitæ, aut strictioris obseruantiæ, ad quemuis alium, etiam Minorum, vel aliorum fratrum Mendicantium, aut Cistercienfium, vel Sancti Benedicti, aut aliorum Monachorum ordinem transire, vel etiam per Superiores ordinum huiusmodi suorumuè Monasteriorum (præfato ordine Carthusiensium dumtaxat excepto) recipi seu admitti posset seu præsumeret; sub pœna excommunicationis tam per recipientes, quam receptos, ac recedentes præfatos ipso facto incurrenda, & quam idem Pius prædecessor ex tunc contra quemlibet transgressorem quomodolibet in præmissis protulit: & à qua sic innodatus, præterquam in mortis articulo, ab alio quam à Romano Pontifice, vel superiore Societatis huiusmodi, absolui non posset. Quodque nihilominus secus facta non tenerent, & nullius existerent efficaciæ vel momenti. & insuper, vt qui pro tempore ab ipsa Societate ad Carthusiensium præfatum, vel de Superioris licentia, ad alium ordinem transire vellent, ad

PII V. Nullus de Societate potest transire ad aliũ ordinẽ præter Carthusiensiũ sine licẽtia sui superioris.

Transeũtes ad aliũ ordinẽ, vt præfertur & qui eos recipiũt ac alias qui recedunt a Societate, sunt ipso facto excõicati, nec possunt absolui, nisi a Papa, aut a superiore Societatis.

Recedentes a Societate infra quod tẽpus Carthusiensiũ, vel aliũ ordinẽ tenentur ingredi, & sub qua pœna: quã etiã incur-

PII V. runt illos recipientes, vel eis dantes auxilium, &c.

Carthusiensium videlicet, infra tres menses, à die quo ab ipsa Societate recessissent, ad alium vero ordinem infra tempus eis à dicto Superiore præfigendum accedere, illosque actualiter ingredi; &, si in illis permanere nollent, aut non possent, absque vlla mora ad dictam Societatem regredi tenerentur, sub pœna excommunicationis præfata, quam tam ipsi Religiosi, quam illos recipientes, vel eis auxilium, consilium, vel fauorem præstantes, etiam incurrerent. Et nihilominus si quis ex Religiosis præfatis, animo indurato aliquid in contrarium attentare præsumeret, vel à dicta Societate, post in ea emissa vota, vt præfertur, absque Superioris licentia exiret, & in sæculo, vel alio etiam Regulari loco degere præsumeret: liceret dicto Generali, alijsque dictæ Societatis Præpositis, & Superioribus, eosdem transgressores, & exeuntes, tanquam Apostatas, etiam per auxilij sæcularis brachij inuocationem, summarie, & sine figura iudicij, ad dictam Societatem reuocare, capere, & incarcerare, ac debitæ pœnitentiæ subijcere; auctoritate Apostolica perpetuò statuit, ordinauit, præcepit, atque mandauit. Ac insuper eidem Societati, illiusque Generali, ac alijs Præpositis, & singularibus personis, quod omnibus, & singulis priuilegijs, libertatibus, immunitatibus, fauoribus, gratijs, & indultis per quoscunque Ro-

Superioribus Societatis datur facultas procedendi contra dictos Apostatas.

Communicantur Societati omnia Priuilegia procedendi cõtra dictos Apostatas.

que Romanos Pontifices prædeceſſores ſuos ſingulorum Mendicantium fratrum ordinibus, illorumque Superioribus, & fratribus, in genere, vel in ſpecie, etiam ſuper ſuis Religioſis alterutrum non recipiendis, quomodolibet conceſſis, & approbatis, ac quibus illi vtebantur, potiebantur, & gaudebant; vti, potiri & gaudere, liberè & licitè valerent, eadem auctoritate conceſſit, & indulſit. Et ſic in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcunque Iudices, & Commiſſarios quauis auctoritate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari, & definiri debere. Ac quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter attentari contingeret, irritum & inane decreuit. P. II. V.

NON obſtantibus præmiſſis ac recolendæ memoriæ Innocentij Papæ III. ſimiliter prædeceſſoris noſtri, quæ incipit, Licet, & alijs quibuſuis conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon ordinum prædictorum, & alijs, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, etiam Mendicantium, & alijs quibuſuis ordinibus, eorumque Superioribus, & perſonis, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, Non obſtantibus, &c.

ac

PII V. ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & alijs decretis quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis: quibus omnibus, etiam ſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, non autem per clauſulas generales, idem importantes, mentio ſeu quæuis expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad id ſeruanda foret, idem Pius prædeceſſor, illorum omnium tenores pro ſufficienter expreſſis habens, illis alias in ſuo robore permanſuris, ea vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogauit, cæteriſque, contrarijs quibuſcunque. Ne autem de abſolutione, ſtatuto, ordinatione, inhibitione, præcepto, mandato, indulto, conceſſione, decreto, & derogatione præfatis pro eo quod ſuper illis, ipſius Pij prædeceſſoris eius ſuperueniente obitu, litteræ confectæ non fuerunt, valeat quomodolibet hæſitari, ipſique Sebaſtianus Rex, ac Præpoſitus, & Societas huiuſmodi illorum fruſtrentur effectu, volumus, & ſimiliter dicta Apoſtolica auctoritate decernimus; quod ſtatutum, ordinatio, inhibitio, præceptum, mandatum, indultum, conceſſio, decretum, & derogatio Pij prædeceſſoris huiuſmodi, perinde à dicto die ſexto Kalendas Decembris, ſuum ſortiantur effectum, ac ſi ſuper illis ipſius Pij

Hæc Pij cõtra Apoſtatas conceſſio a die viceſima ſexta Nouem. Anno 1565 ſortitur ſuũ effectum.

præ-

prædeceſſoris litteræ ſub eiuſdem diei Datum confectæ fuiſſent, prout ſuperius enarratur; quodque præſentes litteræ, ad probandum plene abſolutionem, ſtatutum, ordinationem, inhibitionem, præceptum, mandatum, indultum, conceſſionem, decretum, & derogationem Pij prædeceſſoris huiuſmodi, vbique ſufficiant: nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur. Quo circa venerabilibus fratribus noſtris Toletan. Et Auinionen. Archiepiſcopis, ac Epiſcopo Leodien. per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut vnus eorum per ſe, vel alium ſeu alios, præſentes litteras, & in eis contenta quæcunque, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Sebaſtiani Regis, vel Præpoſiti Generalis Societatis huiuſmodi fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra, illos ſtatuto, ordinatione, inhibitione, præcepto, mandato, indulto, conceſſione, decreto, & derogatione prædictis pacifice frui, & gaudere: non permittentes eos, vel eorum aliquem deſuper per quoſcunque quauis auctoritate fungentes, quomodolibet indebite moleſtari; contradictores quoſlibet ac inobedientes, & rebelles, per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas; aliaque opportuna iuris remedia, appella-

MF V.

Deputatur Iudices conſeruatores.

PII V. pellatione postposita, compescendo: necnon legitimis super his habendis seruatis processibus, illos censuras, & pœnas prædictas incurrisse declarando, easque etiam iteratis vicibus aggrauando, & auxilium brachij sæcularis si opus fuerit, inuocando.

NON obstantibus Sanctæ memoriæ Bonifacij Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri, qua cauetur, ne quis extra suam ciuitatem, vel diœcesim, nisi in certis exceptis casibus, & in illis vltra vnam dietam à fine suæ diœcesis ad iudicium euocetur; seu ne Iudices à dicta sede deputati extra ciuitatem, vel diœcesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscunque procedere, aut alij, vel alijs vices suas committere præsumant: & de duabus dietis in Concilio generali edita, dummodo quis vltra tres dietas auctoritate præsentium, ad iudicium non trahatur; & alijs Apostolicis constitutionibus contrarijs quibuscunque omnibus supra dictis, aut si aliquibus communiter, vel diuisim, ab eadem sit sede indultum, quod interdici suspendi, vel excommunicari non possint, per litteras Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ voluntatis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem

hoc

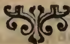
hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum. PII V.

Datum Romæ apud S.Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Milleſimo Quingenteſimo, ſexageſimo quinto, ſextodecimo Kal. Februarij. Pontificatus noſtri Anno primo.

Io. Bapt. Fauchier.

F. de Torres.

CONSTITVTIO
De noua instituti Societatis IESV confirmatione.

GREGORIVS EPISCOPVS
seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

ASCENDENTE Domino, & Saluatore nostro in nauiculā, ecce motus magnus factus est in mari: ipse autem à discipulis rogatus ventis imperauit, & facta est tranquillitas. quā nos in Petri nauicula collocati, turbinibus excitatis, ab eodem Domino assiduis precibus postulantes, nostram interea operam, & laborem in frangendis procellosis fluctibus impendere non desistimus. cumque tanti laboris socios, & validos remiges diuina nobis prouidentia præparauerit, eorum opera in superandis sæuientis pelagi tempestatibus nos maxime subleuat, qui, pro communi fluctuantium animarum salute propria commoda nihili pendunt, seque ad omnia discrimina exponunt. in quo cum aliarum Religionum studia, tum Societatis Iesu assiduus pro Christo labor, necnon vs-

que ad finem perseuerantia promptã se osten dit; cumque prolem catholicæ Religioni valde proficuam, & ad omnia pericula pro vniuersali Ecclesia subeunda paratam procreauerit, aliam, atque aliam à prima non degenerem præstante gratia Dei quotidie substituit, vt nobis eorum alumni per multiplices probationum gradus altius prouecti, semper præsto sint; quos in rebus arduis suscipiendis fructuosos operarios asciscamus: eos autem vt firmiorem nobis opem ad prædicta nauare possint, ab omni non modo iniuria, sed etiam calumnia studemus intactos conseruare. Quod vt à nobis efficiatur, ipsius instituta tamquam fundamenta eius præsidij, quod catholicæ Religioni impendunt, immota, atque inconcussa, aliorum etiam Romanorum Pontificum exemplo debemus Apostolica auctoritate tueri, quorum fel. rec. Paulus III. & Iulius etiam III. Constitutiones, & laudabile dictæ Societatis institutum confirmarunt; Paulusque idem eam ipsam ab omni quorumcunque ordinariorum iurisdictione exemit: quo instituto per Paulum IIII. examinato, & à Synodo Tridentina commendato, Pius V. item prædecessor noster Societatem ipsam ordinem esse mendicantem declarauit. Quæ omnia non immerito ab eis sunt concessa ob egregias virtutes, & dona Societati antedictæ diuinitus elargita; cuius pre-

GREG. XIII.

Societatis cõfirmationes aliæ.

Exemptio Societatis.

Societas mendicans declarata.

Finis.

GREG. XIII. præcipuus finis catholicę est Religionis defẽsio ac propagatio, animarumque in christiana vita, & doctrina profectus: gratiæ quoque eius vocationis est proprium, diuersa orbis terrarũm loca ex Romani Pontificis, seu Præpositi Generalis eiusdẽ Societatis directione peragrare, vitamque in quauis mundi parte agere, vbi saluandarum sua opera animarum copiosior prouentus ad Dei gloriam speretur. Ad quem finem Spiritus sanctus bo. me. Ignatij Loyolæ Societatis ipsius Institutoris, eiusque sociorum excitator, media quoque

Media. prædicationum, ac cuiuscunque ministerij verbi Dei, doctrinæque Christianæ, & spiritualium exercitiorum, aliorum item caritatis operum, & Sacramentorum administrationis, ac præcipue Pœnitentiæ, & Eucharistiæ, horumque frequentioris vsus accõmodauit. Ad quæ sufficienter, & pro dignitate prę standa, difficultates superandas, periculaque adeunda, quibus dictæ Societatis religiosi in huiusmodi discursionibus, & ministerijs exponuntur; necesse est, vt ipsi talia obituri, magno virtutis, & deuotionis præsidio muniantur: quod illis gratia in primis omnipotentis Dei, simulque educatio ipsa, longa item in Societate probatio, nec non regularum, & Constitutionum obseruantia præstare noscuntur.

Longa probatio. Quibus Constitutionibus, vt tantę ponant rudimenta virtutis, ad quam aluntur, statutum est,

est, vt Nouitij in Societate biennio probetur, quo expleto, si ipsi perseuerare voluerint, & Societati fuerit ab eis satisfactum (quoniam Societas ipsa non solis Nouitijs, & Professis, vt reliqui regulares ordines, constat) tria substantialia vota simplicia (nisi quis interdum ad professionem, vel gradum Coadiutorum formatorum admittendus videretur) Paupertatis, Castitatis, & Obedientiæ in eadem Societate ex Apostolico indulto, ac iuxta vouendi formulam in eisdem Constitutionibus expressam emittunt, ac secundum illas promittunt se eandem Societatem ingressuros, hoc est, vlteriorem aliquem illius gradum, prout Præposito videbitur Generali. Quibus votis emissis Nouitij esse desinunt, & in Societatis corpus, qui litteris operam dederint, vel daturi sunt, vt Scholares approbati: alij vero vt Coadiutores temporales nondum formati cooptantur, ac quantum est ex parte ipsorum perpetuo, ex parte vero Societatis iuxta Apostolica indulta, & Constitutiones prædictas tandiu obligati sunt, quandiu Præpositus Generalis eos in Societate retinendos esse censuerit. Quod ad Societatis conseruationem maxime est necessarium, idque ab illius exordio prouisum, & post experimento comprobatũ est, idque initio ingressus illis explicite manifestatur, atque ipsi conditionem hanc amplectuntur, quæ eis (si quos dimittere oporteat) multo

GREG. XIII

Nouitij bienio probantur.

Tria substãtialia vota simplicia.

Scholares approbati.

Coadiutores temporales.

GREG. XIII.

multo est commodior, vt liberi potius, quàm votis obligati dimittantur, alijque iustis, & rationabilibus de causis. Coadiutores temporales non formati, qui non ad studia litterarum, sed ad domestica munia curanda destinantur, post aliquot annos, quibus Generali Præposito, & Societati satisfecerint, per tria item Paupertatis, Castitatis, & Obedientiæ vota licet publica, & in manibus Superioris emissa, non tamen solemnia, sed tum ex Constitutionum præscripto, tum ex vouentis, & admittentis intentione simplicia existunt, in Coadiutorum temporalium formatorum gradum admittuntur. Scholares vero studijs in Societate absolutis, antequam professi, vel Coadiutores spirituales formati fiant, non solum tertium adhuc vlterioris probationis annum, in deuotionis & humilitatis exercitijs impendunt (vt si qua fortasse in re harum virtutum feruor per litterarum occupationem intepuerit, per earundem virtutum frequentiorem exercitationem, ardentioremque Diuini auxilij inuocationem recalescat) sed etiã in verbi Dei, sacrarum & scholasticarum lectionum, pœnitentiæque & Eucharistiæ Sacramentorum Societatis, ministerijs tandiù probantur, quandiu Præposito Generali videtur, nec antequam ipsi Præposito sint plane perspecti, eique in omnibus satisfecerint ad huiusmodi gradus promoueantur. Qui

Coadiutorum temporalium formatorũ tria substantialia vota publica, & in manibus sed simplicia.

Tertius probationis annus.

enim

enim ad professionem quatuor votorum admittendi sunt, eos iuxta Constitutiones easdem, & Apostolica decreta & Indulta, viros omnino humiles ac prudentes in Christo, & in vitæ puritate ac litteris conspicuos, diuturnisque ac diligentissimis experimentis probatos, atque Sacerdotes, & in ministerijs huiusmodi prius, diu multumque versatos vocatio hæc requirit, vtpote quos ardua maneant ministeria. Quo fit vt non omnes ad eandem professionem idonei esse, nec tales sine longa exercitatione atque experimento fieri, aut etiam cognosci possint. Quapropter Societatis corpus in sua membra & gradus, idem Ignatius diuino instinctu ita duxit disponendum, vt præter eos, quos Præpositus Generalis ad professionem quatuor votorũ idoneos esse censuerit, & nonnullos, quos interdum ad professionem trium admittere potest; reliqui etiam Sacerdotes, quorum vita & doctrina in Societate diu probata esset, ac Pręposito Generali perspecta, & de ipsius licentia in Coadiutorum spiritualium formatorum gradum, per tria illa vota similiter publica, sed simplicia in superioris manibus emissa, admitterentur. Quibus emissis tam hi qui spirituales, quam qui temporales Coadiutores formati fuerint, certum in Societate gradum habent; suntque omnis hæreditariæ successionis incapaces, nihilque omnino proprij iuxta

GREG. XIII.

Quinã ad professione quatuor votorum admittendi.

Professio triũ votorum.

Coadiutores spirituales formati.

Coadiutorũ formatorum certus in Societate gradus & paupertas.

GREG. XIII.

Constitutiones easdem habere possunt. Nec propter emissa huiusmodi vota publica, aut per mortem ab intestato, in illorum sicuti, nec in Professorum bonis, Domus vlla, aut Ecclesia, vel Collegium dictæ Societatis succedere potest. Qui vero quatuor votorum Professi futuri sunt, ij tribus illis solemnibus substantialibus votis quartum similiter solemne addunt, specialis Summo Pontifici obedientiæ circa missiones præstandæ, ob certiorem Spiritus sancti in missionibus ipsis directionem, ac maiorem ipsorum mittendorum Sedi Apostolicæ Obedientiam, maioremque deuotionem, humilitatē, mortificationem, ac voluntatum abnegationem. Post emissam vero professionem siue quatuor, siue trium votorum, Professi ad Paupertatis, quæ regularis instituti murus est & propugnaculum, perfectionem tuendam, omnemque ambitionis occasionem excludendam; nonnulla alia simplicia vota emittunt quibus promittunt se nunquam quacunque ratione acturos vel consensuros, vt quæ in Constitutionibus Societatis circa paupertatem ordinata sunt, immutentur, nisi quando ex iusta rerum exigentium causa paupertas magis restringenda videretur; neque prætensuros nec indirecte quidem, vt in aliquam prælationem vel dignitatem intra vel extra Societatem eligantur; nec extra Societatem in sui electionem quantum

Quartū votum solēne.

Alia vota simplicia Professorū.

in eis

in eis fuerit, cōſenſuros, niſi coactos obedientia eius qui id ipſis poſſit ſub pœna peccati præcipere; item Societati vel eius Præpoſito manifeſtaturos, ſi quem ſciant aliquid huiuſmodi moliri. Porro non ſolum Profeſſi, & Coadiutores formati, ſed ex alijs quicunque abſoluto probationis biennio prædicta tria ſubſtantialia vota etiam ſimplicia emiſerint, ſi abſque expreſſa licentia à Societate diſcedant, etiam ſi prætextu melioris frugis, & tranſitus ad alium quemcumque ordinem (Carthuſienſium dumtaxat excepto) id faciāt, apoſtaſiæ, & excommunicationis ex Apoſtolicę ſedis decreto pœnas incurrunt, à quibus non niſi à Summo Pontifice, vel à Generali abſolui poſſunt. Inique enim cum Societate ipſa ageretur, ſi viris multo labore ad ardua miniſteria eruditis, cum religionis catholicę & huius ſedis detrimento priuaretur, pręſertim cum Societatis Conſtitutiones, & priuilegia, quę ſupradicta continent, in ſeparata, antequam ad Nouitiorum conuictum admittantur, habitatione, eis maturius conſideranda tradantur. Biennio Nouitiatus completo, & emiſſis votis ſimplicibus, vna eſt omnibus omnino viuendi, & obediendi ratio; debent enim omnes in omnibus obedire, & in communi viuere non ſecus alij, atque ipſi Profeſſi & Coadiutores formati, idque in Domibus quidem Probationum & Collegijs ex redditibus,

GREG. XIII.

Qui emiſſis votis etiam ſimplicibus ſine licentia diſcedunt, apoſtaſiæ, & excommunicationis pœnas incurrunt.

Pœnæ reſeruatæ.

Omnibus vna eſt viuēdi, & obediēdi ratio.

Domus Probationum. Collegia.

GREG. XIII. Domus Professorum.

Promissio distribuēdi bona in pauperes.

Qui expleto biennio Nouitiatus tria substantialia Societatis vota, simplicia emiserint, vere & proprie religiosi existunt.

Si a Societate deficiant, excommunicationis & alijs apostatarū pænis subiacent.

tibus, in Domibus vero Professorum, quę nullos omnino redditus habere possunt, ex eleemosynis tantum. Et licet qui ad gradus Professorum, & Coadiutorum formatorum nondum peruenerunt, bonorum suorum ius atque dominium tum alias ob iustas causas, tum etiam vt maiorem Societas habeat libertatem illos, si opus fuerit, cum minori offensione dimittendi, ad tempus Generalis Prępositi iudicio pręscribendum valeant retinere, vt in pauperes tandem, seu alios pios vsus pro ipsorum deuotione distribuant iuxta Euangelicum consilium, ac promissionem, quam initio Nouitiatus faciunt: interim tamen quantum ad illorum vsum religiosam paupertatem seruant, nec vlla re tanquā propria, & sine Superioris facultate vti possunt. Et quamuis ij omnes, qui post biennium Nouitiatus dicta tria vota simplicia, vt præfertur emiserint, ac in corpus Societatis cooptati, illiusque meritorum, & priuilegiorum non secus atque ipsi Professi participes effecti; quique quantum in eis est, & professionem emittere parati, si ipse Præpositus Generalis id prædictæ Societatis instituto congruere iudicauerit, & in perpetuum Dei seruitio votis simplicibus consecrati, ac sua sorte, prout laudabile Societatis institutum exigit, contenti, vere & proprie religiosi existant; & si à Societate deficiant, excommunicationis & alijs

Apo-

Apostatarum pœnis sint subiecti: tamen cum non ita pridem intellexissemus nonnullorum animos, qui pij alioqui & vtiles operarij existebant, solicitari interdum & affligi, quasi non essent religiosi, eo quod non essent Professi; nec etiam deesse qui Religionis prætextu, transfigurante se in angelum lucis Satana, non solum ea occasione inquieti existerēt, sed etiam aliorum pacem & vocationem disturbare; eosque in fraudem & defectionem deducere conarentur, vnde fructuosa hæc religio grauissima potuisset accipere detrimenta: Idcirco cum diuina prouidentia pro temporum necessitate, varia & salutaria Ordinū instituta in Ecclesia sua produxerit, nouisque subinde in ea nascentibus morbis, noua remedia; nouisque emergentibus hostium impugnationibus, noua regularium ordinum auxilia excitarit: & cuique illorum, iuxta cuiuslibet peculiaris gratiæ vocationem peculiares quasdam notas, propria insignia, ac opportuna ad finem quem intendit, media suggesserit; & nunc maxime (vt felicissimi toto orbe successus testantur) mirificos in agro Dominico fructus prædicto Societatis Iesu instituto proferat: quæ Societas (quemadmodum & alia nascentium regularium ordinum exordia) à spiritu contradictionis impugnatur: cumque ipsi Ordines Romanorum Pontificum propterea constitutionibus circummu-

GREG. XIII.

Societatis exordia impugnata, vt & aliorum ordinum.

GREG. XIII.

niri consueuerint, cuius rei sanctorum Domi nici, & Francisci præclarissimi Ordines exempla abunde suppeditarunt; ita nos licet alias institutum prædictum, priuilegia & Constitutiones ipsius Societatis confirmauerimus, & declarauerimus, motu proprio statuentes eos, qui biennio Nouitiatus peracto tria vota, tametsi simplicia emiserunt, esse verè, & proprie Religiosos; cum præcepto, ne quis hæc in dubium reuocare audeat, ac cum irritante, & aliis decretis, prout in nostris super hoc confectis litteris plenius continetur. Nos vniuersalis Ecclesię vtilitati, quam ex inuiolato, & inconcusso dictæ Societatis instituto, & religiosæ sobolis educatione sentimus, & maiorem in dies speramus, prospicientes; & [illegible]terea eiusdem Societatis indēnitati, paci, quieti, & incremento consulere volentes, Motu simili, & ex certa scientia nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine laudabile ipsius Societatis institutum, & quæ illud concernunt præmissa omnia, & singula prædictaque illius ac quæcunque alia priuilegia, facultates, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta, à prædictis prædecessoribus nostris, & à nobis etiam per communicationem concessa, Constitutiones quoque, ac statuta, & decreta qualiacunque, ac si ad verbum præsentibus insererentur pro expressis habentes, tenore præsentium approbamus, &

Alia instituti declaratio & confirmatio refertur.

Noua instituti ac præmissorũ omnium, Constitutionũque & Priuilegiorum Societatis confirmatio.

con-

confirmamus, supplentes omnes Iuris, & facti defectus, si qui interuenerint in prædictis Constitutionibus, & statutis. Ad hæc dictam Societatem firmo sedis huius præsidio communire volentes, hac nostra perpetua Constitutione, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, statuimus, atq; decernimus, tria vota huiusmodi, & si simplicia, ex huius sedis institutione, ac nostra etiam declaratione, & confirmatione esse vere substantialia Religionis vota, ac in dicta Societate tanquam in Religione approbata per sedem eandem admissa fuisse, & esse, ac per nos admitti, nec in illis a quoquam præter nos, & sedem huiusmodi dispensari, nec ea vllo alio modo, quam per legitimam dimissionem à Societate cessare posse; & non modo eos, qui in Coadiutorum formatorum, siue spiritualium, siue temporalium gradus, & ministeria, vt præfertur, admittuntur, sed & Scholares ipsos, ac supradictos alios omnes, & quoscunque, qui in ipsam Societatem admissi, biennio probationis à quolibet eorum peracto, tria vota substantialia prædicta, tametsi simplicia emiserint, aut emittent in futurum, vere & proprie religiosos fuisse, & esse, ac fore, & vbique semper & ab omnibus censeri & nominari debere, non secus atque ipsos tum Societatis, tum quorumuis aliorum Regulariũ ordinum Professos; suisque Præpositis in omnibus,

GREG. XIII.

Huiusmodi tria vota, & si simplicia, vere tamen sunt Religionis substantialia vota.

Huiusmodi vota, & si simplicia, emittentes, vere & proprie sunt religiosi.

Noua exemptio.

GREG. XIII.

nibus,& per omnia obedire, & huic sedi immediate subiectos, & a quorumuis ordinariorum, & delegatorum, seu aliorum iudicum iurisdictione omnino exemptos, prout nos etiam vigore præsentium eximimus; denique vt omnium Societatis priuilegiorum iuxta Generalis Præpositi dispositionem sunt participes, ita quoque excommunicationis maioris latę sententię, & alijs Apostatarum pœnis, si qui à Societate deficiant, subiacere, ac tamquam veros Apostatas puniri posse, nec a quoquam, nisi per nos, & sedem prædictam, aut Generalem Pręposítum ab eisdem pœnis absolui, nec ante huiusmodi absolutionem, & a Societate dimissionem matrimonium contrahere, quinimmo eos omnes ad contrahendum inhabiles, ac contractus huiusmodi nullos, & irritos esse, prout irritos facimus, & annullamus. Et vt contradicentium audacia coerceatur, pręmissas omnes, & quasuis alias illis similes assertiones contra dictę Societatis institutum, vel quomodolibet in illius pręiudicium pronuntiatas, aut scriptas, falsas omnino, & temerarias esse, & censeri debere. Pręcipimus igitur in virtute sanctę obedientię, ac sub pœnis excommunicationis latę sententię, necnon inhabilitatis ad quęuis officia, & beneficia sęcularia, & quorumuis Ordinum regularia, eo ipsa absque alia declaratione incurrendis, quarum absolutionem

Pœnæ apostatarum innouantur.

Earundem pœnarũ absolutio denuo reseruatur.

Nouum matrimonij impedimentũ dirimens.

Præcipitur sub excommunicationis, & inhabilitatis pœnis eo ipso incurrendis ne quis au-

nem nobis, & successoribus nostris reserua- mus, ne quis cuiuscunque status, gradus, & preeminentię existat, dictę Societatis institutum, Constitutiones, vel etiam pręsentes, aut quemuis earum, vel supradictorum omnium articulum, vel aliud quid supradicta concernens quouis disputandi, vel etiam veritatis indagandę quęsito colore directe vel indirecte impugnare, vel eis contradicere audeat: districtius inhibentes ne quis siue extra, siue intra dictā Societatē, nisi de illius Generalis, aut inferiorū Pręspositorum licentia, notationes, declarationes, glossas, vel scholia vlla super pręmissis facere, vel ea nisi quantum verba ipsa sonant interpretari, aut de eis disceptare, seu scrupulum cuiquam inijcere, vel in controuersiam aut dubium reuocare audeat quoquomodo; nec glossas, aut interpretationes siue impressas, seu scriptas ad id pertinentes legere, docere, alijsque tradere, vendere, vel apud se retinere præsumat: si quid vero dubij de eisdem oriri contigerit, ad sedem prædictam, vel ad Generalem Præpositum dictæ Societatis, aut ad eos quibus id ipse commiserit, referatur. Sicque in præmissis omnibus & singulis per quoscunque Iudices & Commissarios etiam causarum Palatij Apostolici auditores, ac S. R. E. Cardinales in quauis causa, & instantia, sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi

GREG. XIII.

deat Societatis institutum & cetera impugnare.

Nec nisi de Præpositorum licentia interpretari.

Nec in controuersiam reuocare.

Nec glossas legere, docere, alijs tradere, vel apud se retinere.

GREG. XIII.

tandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere; necnō irritū, & inane quidquid secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Mandantes vniuersis, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & cæteris Ecclesiarum & locorum etiam Regularium Prælatis, per vniuersum orbē constitutis, vt præsentes litteras in suis quisq; Ecclesijs, Prouincijs, Ciuitatibus, diœcesibus & iurisdictionibus ab omnibus inuiolate obseruari: quin etiam Præpositum ac personas Societatis huiusmodi defendant, eosque præmissis omnibus & singulis pacifice frui faciant, & gaudere, non permittentes ipsos per quoscunque quomodolibet molestari; contradictores per Censuras Ecclesiasticas, & alia Iuris & facti remedia opportuna, appellatione postposita, compescendo, Inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachij secularis. Non obstantibus recol. mem. Bonifacij Papæ viij. quæ incipit, Quod votum, & alijs Apostolicis constitutionibus, ac etiam aliorum ordinum, iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, Indultis, & litteris Apostolicis quibuscunque huiusmodi ordinibus, Vniuersitatibus, locis vel personis per quoscunque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac nos, & sedem prædictam etiam

Sic iudicari debere.

Mandatur omnibus ordinarijs, vt præsentes litteras obseruari faciant.

Nō obstantibus.

etiam motu proprio & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, & cum quibuſuis irritatiuis, annullatiuis, caſſatiuis, reuocatiuis, modificatiuis, præſeruatiuis, exceptiuis, declaratiuis, mentis atteſtatiuis, ac derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque & alijs decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias quomodolibet etiam pluries conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis etiamſi in eis caueatur expreſsè, quod illis nullatenus, aut non niſi ſub certis modo, & forma in illis expreſſis derogari poſſit, pro illorum ſufficiẽti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda, ſeu aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus: Contrarijs quibuſcunque, aut ſi aliquibus communiter vel diuiſim ab eadem ſit ſede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem. Præſentis autem Conſtitutionis & gratiæ communicationem omnibus alijs, qui ſua priuilegia cum ipſa Societate copioſe participant, participareque

GREG. XIII.

Præſens cõceſſio non communicatur.

pote-

GREG. XIII.

Trāſumptis habeatur fides.

poterunt quomodolibet in futurum, fieri omnino prohibemus. Ceterum volumus, vt pręſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Secretarij dictæ Societatis, vel Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo Præpoſiti Generalis eiuſdem Societatis, vel alterius perſonę in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem omnino fides habeatur in iudicio, & extra illud, quæ litteris ipſis originalibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ approbationis, confirmationis, ſupplectionis, decretorum, ſtatuti, præcepti, interdicti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire: ſi quis autem hoc attentare pręſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

Datum Romę apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1584 octauo Kal. Iunij anno Pontificatus Noſtri tertiodecimo.

M. Car. S. Stephani.

Cæſar Glorierius.

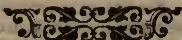
A. de Alexijs.

Regiſtrata apud Cæſarem Secretarium.

GRE-

CONSTITVTIO

Qua Societatis institutum, & ratio gubernandi confirmantur: & ne quid contra hæc à quoquam tentetur, grauiter interdicitur.

GREGORIVS EPISCOPVS *seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.*

ECCLESIÆ Catholicæ, cui Deo auctore præsumus, decor, atque vtilitas postulat, vt cum in omnibus illius mẽbris fouendis, atque ornandis assidue nobis laborandum sit: in illa tamen præcipuam vigilantiæ nostræ partem impendere debeamus, quæ non modo ipsa per se, robur, ac pulchritudinem corpori huic mystico afferunt; sed cæteras etiam eiusdem partes vel disruptas consolidare, vel integras custodire, vel fœdatas eluere, atque etiam ornare valeant. Inter hæc autem quem locum obtineant religiosi Ordines, præsertim vero qui proximorum vtilitati deseruiunt, non obscure perspicimus, cum & superiora tempora, & præsentia diligenter attendimus.

GREG. XIIII

Societas cō mendatur.

In his vero Religio Societatis Iesu, quam nouissimis hisce diebus diuina prouidentia excitauit, adeo strenue laborauit, ac sine intermissione laborat, vt illius vel turbationem, & infirmitatem, ad commune Ecclesiæ damnum; vel pacem, atque integritatem, ad eiusdem vtilitatem maxime pertinere putemus. Et quoniam neque tranquillitati, neque firmitati huiusmodi Ordinum prospectũ esse poterit, nisi eorum Instituta firmiter inconcussa seruentur, iisdemque modis feliciter progrediantur & crescant, quibus a Fundatoribus Domino inspirante, atque hac sancta Sede approbante, primum fundati sunt: necessarium duximus, ea quæ ab Ignatio huius Ordinis Fundatore, ordinata; & a prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus circa eiusdem Societatis Institutum sancita sunt, Apostolicæ firmitatis munimine denuo roborare. Quamuis enim præfatæ Societatis Institutum iam inde ab eius primordijs fuerit per fe. re. Paulum III. & Iulium etiam III. Romanos Pontifices Prædecessores nostros approbatum, & a fe. re. Gregorio XIII. etiam prædecessore nostro, primo per eius quasdam litteras sub Dat. Kal. Februar. Pontificatus eius anno vndecimo, deinde copiosius per Cōstitutionem, quæ incipit, Ascendente Domino, confirmatum: Nihilominus tamen non iccirco defuerunt, qui adhuc sub zeli, & boni specie, aliqua ex

Regulares Ordines eisdem modis crescere debét, quibus fundati sūt.

Summorũ Pontificum instituti Societatis approbationes.

ijs,quæ in dictis Pontificijs approbationibus, & confirmationibus continentur, & alia etiã, quæ ad Institutum, & rationem gubernandi dictæ Societatis pertinent, varijs modis impugnare. Quin etiã apud piæ mem. Sixtũ Papam V. Prædecessorem item nostrum oblatis libellis, & varijs excogitatis modis traducere, & calumniari, atque vt ea quæ consultissimè sancita erant, infringerentur, conari veriti nõ fuerint; Instantes scilicet, vt res & negotia Societatis non per Superiores, vt hactenus iuxta illius Constitutiones, & Apostolica diplomata factum est, sed per Capitula, seu Congregationes definiantur: Vt electiones tam Prouincialium, quam Superiorum localium, non à Præposito Generali iuxta huiusmodi Constitutiones, ac diplomata, sed in Capitulis eisdem fiant: Vt Nouitij in Societatem, & ad vota Scholasticorum peracto biennio Nouitiatus in Capitulis eisdem admittantur: Vt professioni certum ac præfixum tempus statuatur, quo exacto, per suffragia Congregationis Religiosi huiusmodi ad professionem admittantur: Vt qui iuxta Institutum, ac formulam ipsam votorum, qua vouerunt, sanctæque huius Sedis approbationem à Societate dimittuntur, non nisi ordinarij iudicij forma seruata dimittantur. Illa etiam in controuersiam, & examen eodem tempore adducta fuere, nempe, Nomen ipsum Societatis Iesu, quod

GREG. XIIII.

Impugnantium inuenta & præsũptiones.

Quædam in dubium vocata.

REG. XIIII. non esset ita deinceps vocanda: Religiosos non professos non debere ad sacros ordines promoueri: Huiusmodi Religiosos non esse prohibendos, quin ad alios Regulares Ordines transire: Similiter nec laicos, vt ad Sacerdotium, nec alios non professos, vt ad professionem, aut ad gradus mutationem aspirare possint: Facultatem præterea eos, qui professi non sunt, dimittendi, non probari. Quibus & huiusmodi alijs nouis impugnantium inuentis si aditus pateret, vniuersa Societatis structura labefactaretur, atque conuelleretur. Nos igitur huiusmodi impugnationibus diligenter consideratis, & perpenso circa reliqua, quæ in controuersiam, & examen deducta fuerant, nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium iudicio, qui ex mandato eiusdem Sixti prædecessoris, illa accurate discusserant, & examinauerant: Simul etiam perpendentes, primum quidem quod modus ille res & negocia per Capitula definiendi, optimum Societatis ordinem, ac vniuersam gubernandi rationem prorsus euerteret; Illam enim Ignatius Fundator quamuis Superiorum consilium, prudentiamque, ac rerum experientiam adiuuare, & promouere curauerit, adhibitis scilicet, tam Generali Præposito, quam singulis alijs Superioribus tum Prouincialibus, tum localibus, suis, ex selectioribus, Consiliarijs, atque

Ratio gubernandi in Societate.

Admo-

Admonitoribus, monarchicam tamen, & in definitionibus, vnius Superioris arbitrio contentam esse decreuit. Deinde quod ratio Capitularium electionum maxima ipsi Societati afferret incommoda; In qua, licet electiones quædam primariæ, cuiusmodi sunt Generalis Præpositi, ac illius Assistentium, & Admonitoris in generalibus Congregationibus, in Prouincialibus vero, tam eorum, qui Generalem Præpositum eligere, vel generali ipsi Congregationi cum iure suffragij interesse, quam Procuratorum etiam, qui e singulis prouincijs quolibet triennio in Vrbem ad Procuratorum Congregationem mittuntur; & eiusmodi quędam aliæ electiones per secreta scrutinia, & decisiua suffragia fiant: In reliquis nihilominus proprij cuiusque gradus iudiciũ, & officiorum discretio ac distributio, iuxta Constitutiones easdem, & Apostolica diplomata, ipsius Instituti confirmatoria prædictorum Pauli III. ac Iulij etiam III. prædecessorum nostrorum, tota est in ipsius Præpositi Generalis manu. Quam Præpositi Generalis, ac reliquorum illi subordinatorum Superiorum auctoritatem nonnulli impugnatores multis modis contrahere, ac eneruare tentarunt. Denique quod in ipsorum dimissionibus, qui iuxta formulam Votorum simplicium in Constitutionibus expressam, vouerunt, quosque in Societate retinere non expe

GREG. XIIII.

Primariæ quædã electiones in Congregationibus fiunt.

Graduũ discretio ac officiorum distributio est in manu Præpositi.

GREG. XIIII.

In simplicibus Societatis votis nec contractus vitiose claudicat, nec iniustitia vlla intercedit.

dit, nec contractus vitiose claudicet, nec vlla alia interueniat iniustitia. Considerantes insuper, quod in regularis disciplinæ, ac spiritualis perfectionis non exiguum detrimentũ, totiusque Ordinis perturbationem maximã, atque perniciem vergeret, si ea quæ à fundatoribus sancte statuta sunt, atque ab vniuerso ipso Ordine sæpius in illius generalibus Congregationibus recepta, & approbata, & quod præcipuum est, ab hac Sancta Sede sancita & confirmata sunt, non solum mutari, sed quocunque prætextu impugnari ac labefactari contingat: Omni nobis studio curandum esse duximus, eiusmodi nouitatibus, ac temerarijs impugnantium præsumptionibus omnem aditum præcludere, ac Societatis indemnitati prospicere; vt hac ratione Societas ipsa nostro & Apostolicæ Sedis præsidio munita, atque in sui Instituti puritate, & Regularis disciplinæ integritate, quiete, ac pace conseruata, vberiores in dies fructus in agro Domini pergat, ipso Domino adiuuante, alacriter, & absque impedimento proferre. Motu igitur proprio, & ex certa scientia nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, laudabile ipsius Societatis Institutum, Constitutionesque omnes, ac statuta, & decreta, & quæ illud concernunt præmissa omnia, & singula, prædictaque, ac quæcunque alia eius priuilegia, facultates, exemptiones, immuni-

Noua instituti, Constitutionũ, ac præmissorum omnium & priuilegiorum Societatis cõfirmatio.

nitates, gratias & indulta à prædictis, seu etiam ab alijs prædecessoribus nostris, etiam per communicationem concessa, qualiacunque illa, ac si ad verbum præsentibus insererentur, pro expressis habentes, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, supplentes omnes iuris ac facti defectus, si qui interuenerunt in eisdem. Et nihilominus hac nostra perpetuo valitura Constitutione, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, statuimus, decernimus, & ordinamus, vt in Societatis prædictæ Congregationibus quibuscunque eo prorsus modo procedatur, atque ea tantum tractentur, & definiantur, quę in Constitutionibus ac Congregationum generalium decretis statutum iam est, vel in posterum statuetur, vt in eisdem Congregationibus tractentur & definiantur. Electio vero Superiorum tam Prouincialium, & Visitatorum, quam quorumcunque localium tota sit penes Præpositum Generalem iuxta Constitutiones easdem, prout penes ipsum esse & conseruari districte præcipimus, cum potestate illorum facultatem reuocandi, restringendi, & etiam augendi, ac administrationis rationem ab illis exigendi, & eosdem ab officio remouendi, prout in Domino iudicauerit expedire. Nouitios etiam tam in eorum admissione ad Societatem, quam ad Scholasticorũ vota post biennium Nouitiatus, iuxta Socie-

GREG. XIIII.

In Cõgregationibus procedatur iuxta cõstitutiones & decreta.

Superiorũ electio tota sit penes Præpositũ.

Nouitij ad Societatem & ad scholasticorũ vota per Superiores sunt admittẽdi.

GREG. XIIII.

tatis morem, per Superiores admittendos esse. Graduum etiam discretio & iudicium, ac Coadiutorum tam spiritualium, quam temporalium, simulque & Professorum promotio iuxta huiusmodi Constitutiones similiter fit in manu Præpositi Generalis. Tempus autem promotionis ad huiusmodi gradus, nullo modo volumus certum seu determinatum esse; sed Cõstitutiones, ac diplomata prædicta hac etiã in parte omnino obseruari volumus, & mandamus, quæ statuunt selectos tantum spiritus & doctrinæ viros, & multum diuque exercitatos, ac in varijs probationibus virtutis, & abnegationis sui ipsorum cum omnium ædificatione, & satisfactione, satis cognitos ad professionem esse admittendos; & denique non nisi cum Societati, vel eius Præposito Generali fuerit ab eis plene in Domino satisfactum. Omnis vero auctoritas, omnes denique facultates per dictę Societatis Constitutiones & Apostolica diplomata Præposito Generali concessæ, tam in ijs quæ ipse per se exercere debet, quam in communicatione Prouincialibus, & Visitatoribus, ac alijs quibuscunque Superioribus per ipsum facienda, integre & inuiolate conseruentur, quoniam vt ratio ipsa docet, & Ignatius fundator prudenter animaduertit, ad hoc vt Societas bene gubernetur, valde expedit, vt Præpositus Generalis omnem habeat in ea auctoritatem ad ædifica-

tio-

Graduũ discretio, ac in Coadiutores formatos & Professos promotio fit in manu Præpositi.

Tẽpus promotionis ad huiusmodi gradus non fit determinatum.

Qui nã fint ad professionem admittendi.

Promoueri nõ debent, nisi cum Societati fuerit ab eis plene satisfactum.

Omnis auctoritas omnesq; facultates Præposito concessæ, inuiolatæ conseruentur.

tionem,ex qua præter cætera quam plurima, illud ſequetur commodi, vt vniuerſus Ordo ad monarchicam gubernationem compoſitus maxime ſeruetur vnitus, ipſiuſque membra per vniuerſum orbem diſperſa, per omnimodam hanc ſubordinationem ſuo capiti colligata, promptius atque facilius a ſummo capite Chriſti in terris Vicario, ad varias functiones iuxtá eorum peculiarem vocationem, ac ſpeciale votum dirigi, atque moueri poſſint. Quod vero attinet ad dimiſſionem, Declaramus formam iudiciariam adhibendam non eſſe, ſed modum in Conſtitutionibus præſcriptum, & hactenus in ipſa Societate ſeruatum, de cetero ſeruari volumus, nempe vt etiam ſine aliquo proceſſu, tela, aut ordine iudiciario, ac nullis terminis etiam ſubſtantialibus ſeruatis, ſola facti veritate inſpecta, culpæ vel rationabilis cauſæ tantũ ratione habita, ac perſonarum, aliarumque circunſtantiarum, quarum conſideratio ſit cum caritate & prudentia coniuncta, procedi poſſit, auctoritate prædicta declaramus, & decernimus. Quin etiam omnes facultates, omnemque iuriſdictionem, quod ad ſubditorum correctionem & punitionem pertinet, quibuſcunque Ordinibus, eorumque Generalibus hactenus conceſſas, non ad inſtar, ſed æque principaliter ipſi Societati, eiusque Præpoſito Generali concedimus & elargimur. Quo

GREG. XIIII.

Formam iudiciariã in dimiſſionibus ſeruandã non eſſe.

Omnes facultates ad correctionẽ & punitionẽ alijs Ordinibus conceſſæ, Societati eiuſque Præpoſito cõcedũtur.

GREG. XIIII.

Nomen Societatis Iesu esse retinendum.

Societatis Religiosos emissis votis simplicibus, ad sacros ordines promoueri posse.

Ad nullum alium ordinem (Carthusiensium excepto) eis transire licet.

Ad sacerdotium, vel ad professionē aut cuiusuis gradus mutationē aspirare non debere.

Potestatem dimittendi tanquam rē magni momēti ad Societatis cōseruationē, esse ōnino retinēdam.

vero ad reliqua, quæ in controuersiam vocata erant, sic statuimus. Nomen Societatis Iesu, quo laudabilis hic Ordo nascens, a Sede Apostolica nominatus est, & hactenus insignitus, perpetuis futuris temporibus in ea retinendū esse; ac Religiosos huiusmodi post emissa vota, & si simplicia, ad sacros etiam presbyteratus ordines iuxta Summorum Pōtificum concessiones, promoueri posse; eisdemque emissis huiusmodi votis, ad quemuis alium Ordinem Mendicantium, vel non Mēdicantium (Carthusiensium dumtaxat excepto) transire minime licere. Laicos vel alios non Sacerdotes ad Sacerdotium, vel eosdem aut qui Sacerdotes sunt, ad professionem, aut cuiusuis alterius gradus mutationem aspirare non debere. Potestatem quoque a Societate dimittendi quosuis non professos, ab hac Sede Apostolica sæpius approbatam, eosque ab omni obligatione votorum iuxta Constitutiones, & diplomata huiusmodi emissorum, per dimissionem ipsam, per quam vota prædicta cessant, liberandi, tamquam rem magni momenti ad Societatis puritatem, & conseruationem retinendam, omnino ratam, intactam, & illibatam esse volumus. Et vt perturbatorum, & contradicentium audacia coerceatur, ac ne ipsi, vel pernicioso eorum exemplo alij in posterum quæ ab hac Apostolica Sede semel stabilita sūt, præcipue circa Regu-

larium

larium Ordinum institutionem, & confirmationem, in quibus alioquin ad eandem Sedem tantum manus apponere spectat; impugnare aut eneruare impune præsumant, aut vllo modo valeant; Præcipimus in virtute sanctæ Obedientiæ vniuersis & singulis personis, tã sæcularibus, quam quorumuis Ordinum regularibus, cuiuscunque status, gradus, & præeminentiæ existant, etiamsi Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, aut alia maiori ecclesiastica dignitate, seu Cardinalatus honore, vel mundana quauis auctoritate, seu excellentia præfulgeant: ipsis vero Regularibus etiam dictæ Societatis Religiosis, sub pœnis excommunicationis latæ sententiæ, necnon inhabilitatis ad quæuis officia, & dignitates, vocisque tam actiuæ, quam passiuæ priuationis, eo ipso absque alia declaratione incurrendis, quarum absolutionem Nobis ac Successoribus nostris dumtaxat reseruamus, ne dictæ Societatis institutum, Constitutiones, aut decreta, vel ex eis quippiam, aut ex præmissis omnibus articulis quemlibet, vel aliud quid supradicta concernens, etiam maioris boni, aut zeli, seu quouis alio quæsito colore, aut prætextu directe, vel indirecte impugnare, vel immutari, alterari, aut formam aliam seu rationem circa ea induci curare, aut contra, vel præter ea, seu quæuis alia ipsius instituti substantialia agere: vel quippiam vlli alij, prætérquam

GREG. XIIII. Perturbatorũ audacia coercetur.

Præcipitur omnibus in virtute sanctæ obediẽtiæ.

Regularibus vero etiã sub excommunicationis latæ sententiæ, inhabilitatis, ac vocis actiuæ, & passiuæ priuationis pœnis eo ipso incurrendis.

Ne Societatis institutum, constitutiones, aut decreta, vel ex ijs aut illa cõcernentibus quippiam impugnent vel alterari curent.

GREG. XIIII.

quam Nobis, aut Romano Pontifici pro tempore existenti, idque immediate, vel per nostrum, aut Sedis Apostolicæ Legatum seu Nũcium, vel ipsius Societatis generali Congregationi, aut Præposito Generali, addendum, minuendum, aut immutandum, siue alterandum proponere quoquo modo audeant vel præsumant. Pœnas denique omnes in Gregorij XIII. prædecessoris prædicti Constitutione (Ascendente Domino) contentas, ac Constitutionem eandem, cum omnibus & singulis in ea contentis, ac si omnia ad verbum præsentibus insererentur, per præsentes approbamus, & innouamus. Decernentes præmissa omnia & singula, necnon præsentes, ac in eis contenta quæcunque nullo vnquam tẽpore, etiam ex eo, quod interesse forsan habentes ad id vocati non fuerint, vel alio quocunque prætextu, & ex quauis causa quantumuis vrgenti, legitima, & rationabili, de surreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quouis defectu notari, impugnari, inualidari, retractari, annullari, reuocari, ad viam iuris reduci, in dubium, vel controuersiam reuocari, aut aduersus illa quodcunque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari posse vel debere; Nec sub quibusuis similiũ vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aut alijs contrarijs dispositio-

Aut contra vel præterea agãt, vel quippiam vlli alij alterandum præterquã Ro. Pontifici idque immediate vel per legatũ, aut Societati vel Præposito proponant.

Innouãtur pœnæ Constit. fe. re. Greg. XIII. omnia que in ea contẽta confirmantur.

Præsentes de surreptionis vitio notari non posse.

Nec sub quibusuis reuocationibus cõprehẽdi.

ſitionibus comprehendi, ſed ab illis ſemper excepta, & quoties emanabunt, toties in priſtinum & eum, in quo antea quomodolibet erant, ſtatum reſtituta, repoſita & plenarie redintegrata, ac de nouo etiam ſub Dat. per Societatem illiuſque Prępoſitum Generalem, & alios Superiores prædictos quandocunque eligenda, de nouo conceſſa, ac etiam confirmata & approbata, validaque, efficacia & illibata, etiam abſque eo quod deſuper a dicta Sede illorum vlterior reſtitutio, reualidatio, confirmatio, ſeu noua conceſſio impetranda ſit, fore, & eſſe, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac eaſdem præſentes litteras ad probandum plene omnia & ſingula pręmiſſa ſufficere, nec ad id alterius probationis adminiculum requiri. Sicque in præmiſſis omnibus & ſingulis per quoſcunque Iudices, & Commiſſarios, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere legatos, in quauis cauſa & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari, & definiri debere: Nec non irritum & inane quicquid ſecus ſuper his a quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Mandantes vniuerſis & ſingulis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, ac cęteris Eccleſiarum, & locorum etiam Regularium Prælatis per vniuerſum

GREG. XIIII.

Sic iudicari debere.

Mandatur Ordinarijs vt curent præſentes litteras ab omnibus obſeruari.

GREG. XIIII. sum orbem constitutis, vt præsentes litteras in suis quisque Ecclesijs prouincijs, ciuitatibus, diœcesibus, & iurisdictionibus ab omnibus inuiolate obseruari. Quin etiam Præpositum, ac personas Societatis huiusmodi defendāt, eosque præmissis omnibus & singulis pacifice frui faciant & gaudere; non permittentes, ipsos per quoscunque quomodolibet molestari; contradictores per censuras ecclesiasticas, & alia iuris, & facti remedia opportuna, appellatione postposita, compescendo, inuocato ad hoc etiam, si opus fuerit, auxilio brachij

Non obstantibus. sæcularis. Non obstantibus tam ipsius Sixti prædecessoris super modo, & forma admittēdi nouitios ad religionem, quam alijs quibuscuis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, aut decretis per eundem, vel quoslibet alios prędecessores nostros, etiam viuæ vocis oraculo, aut alias quomodolibet editis, ac etiam aliorum Ordinum iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apostolicis quibuscunque huiusmodi Ordinibus, Vniuersitatibus, locis, aut personis per quoscunque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem prædictam, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, & cum quibusuis irritatorijs, annullatiuis, cassatiuis, reuocatiuis,

uis, modificatiuis, præseruatiuis, exceptiuis, declaratiuis, mentis attestatiuis, ac derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus & insolitis clausulis, irritantibusque, & alijs decretis in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus & singulis etiamsi in eis caueatur expresse, quod illis nullatenus, aut non nisi sub certis modo, & forma in illis expressis derogari possit, pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio habenda, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret; tenores huiusmodi præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrarijs quibuscunque. Aut si aliquibus communiter, vel diuisim ab eadem Sede sit indultũ, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Præsentis autē Constitutionis & gratiæ communicationem omnibus alijs, qui sua priuilegia cum ipsa Societate copiose participant, participareque poterunt quomodolibet in futurum, fieri omnino prohibemus. Cæterum volumus, vt præsentium transumptis etiam impressis manu Secretarij dictæ Societatis,

GREG. XIIII.

Præsens cōcessio non communicatur.

Transumptis habeatur fides.

GREG. XIIII. tatis, vel Notarij publici subscriptis, & sigillo Præpositi Generalis eiusdem Societatis, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem omnino fides habeatur in iudicio, & extra illud, quæ litteris ipsis originalibus haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, confirmationis, suppletionis, statuti, ordinationis, decretorum, concessionis, elargitionis, præcepti, reseruationis, innouationis, mandati, declarationis, derogationis, prohibitionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotētis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum se nouerit incursurum.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ M.D.XCI. Quarto Kal. Iulij, Pontificatus nostri anno primo.

L. Dat.

M. Vestrius Barbianus.

A. de Alexijs.

Registrata apud Marcellum Secretarium.

Congregatio Generalis V

Ex decreto 50 explicari debet Novitiis promissionem illam de ingrediendo Societatem, quae fit in Formula votorum, esse votum, quo obligatur ad recipiendum gradum Coadiutoris Formati, vel Professi, prout Praepositus Generalis judicaverit.

Ex decreto 50 explicandus est locus examinis generalis cap. 7. §. 2., quod qui in aegritudinem incidit in quocumque obsequio Societatis postquam emiserit vota biennio exacto, is dimitti non potest, nisi ipse consentiens esset.

Et rursus qui in Scolasticum admissus fuerit si emissis votis post biennium inveniatur ineptus ad studia, et ad alia domestica ministeria posset in rigore a Societate dimitti quia adhuc in probatione est ad ulteriores gradus.

Eo ma=

Eo magis si illa inutilitas esset cum aliqua cul-
pa voluntatis conjuncta: Ex aequitate tamen
si nulla sit culpa consulatur Generalis.

Congregatio Generalis VI
Canon X

Cum observatio Regularum 9. et 10. Sum=
marij ex cap. 9. exam. §. 8. desumptarum ad
disciplinam Religiosam conservandam ma-
xime conducat; Congregatio haec circa illas
declarat.

1. Licitum esse omnibus nostris manifesta-
re Superiori, ut Patri, quodcumque delictum
alterius, sive leve, sive grave, et hunc esse sen-
sum Regulae, cum ex illis verbis cap. 4. exam.
constet; Nostros cedere cuicumque juri famae,
quod huic manifestationi obstare potest, et
facultatem facere omnibus deferendi ad Supe-
rio-

riores quaecumque de illis notata fuerint. Verba 2.
autem Regulae Per quemvis qui extra confes:
sionem ea acceperit intelligi de illis, quae ab ali:
quo alio notata, et observata fuerint, non autem de
iis, quae ipsemet secreto, et consilii petendi gra:
tia, ut dirigatur, vel juvetur alteri communicaverit.

Nec opus esse nostros expectare, ut rogentur a 3
Superioribus, ut ea manifestent, cum verba illa
Praesertim ubi a Superiore fuerit ita praescriptum
satis declarent debere eos esse paratos ad hanc ma
nifestationem non expectato Superioris praescripto.

In delictis vero, quae vergunt in detrimentum boni co 4
munis, aut damnum imminens tertiae Personae qualia
sunt infectiva aliorum, et nociva bono Religionis,
non solum posse, sed etiam teneri quemque ea ma:
nifestare Superiori, ut Patri, ut provideat secreto, et
prudenter tam bono subditi, quam Religionis.

Quando autem prudenter judicaretur non posse 5
adhiberi sufficiens remedium, quo provideatur bono
co:

comuni, vel tertiæ personæ, nisi assumatur in ea re officium Judicis, tenebitur subditus ad denunciatio nem judicialem Superiori faciendam. Quomodo autem in ea re se gerere debeat Superior dicetur in instructione.

Congregatio Generalis VII.

Decretum XVII.

1. Omni omnino Nostros bonorum suorum administratione, ut primum Novitiatum ingressi fuerint exuere se debere

2. Administrationem vero talium primo quadriennio currente, pro Personarum, ac Provinciarum qualitate judicio Provincialis illi committendam, qui majori eam fide tractaturus putatur.

3. Quadriennii tempore, quo bonorum suorum Dominium retinent, licet nihil ex annuis proventibus, sola voluntate sua in proprios, aut nostrorum usus convertere, aut certo alicui Collegio

multoq. minus loco, in quo resident, donare possint poterunt tamen ex illis, assensu Provincialis accedente, ea iis locis, ac piis causis per modum Eleemosinæ applicari, quæ maxime tali subsidio egere Provincialis in Domino judicaverit.

Bonorum dominio, si quod habent, etiam pensionum, ac censuum, sive realium, sive personalium, eorumq. sive perpetuorum, sive vitalitiorum, ubi primum veritatem, et patrias leges licebit, absoluta inter vivos donactione, quin, et jure omni suo, quando id consultum P. N. judicaverit, et fieri imperaverit, exuere se teneantur.

Pensiones tamen Ecclesiasticæ, similiaq. generum horum, quæ mere personalia sunt, et super nostrorum personis constituuntur, quibus absolute, et in solidum abdicare se nostros non expedit, R. P. N. judicio distribuendæ sunt, ita ut nulla talium administratio apud illos maneat

5 Quadriennium tamen ab ingressu Societatis bonorum possessionem, censuit Congregatio juxta ordinationes P. N. Claudii illis permittendam. In cujus prorogatione nulli; praeter quam Generali, idq. ex gravi causa dispensare liceat, qua in re praecipue Spiritualis boni, et Possessoris ratio habeatur.

6 Quando vero judicio P. N. ob graves causas ultra quadriennium prorogata possessio fuerit, nullo modo ex annuis post Novitiatum proventibus, voluit quicquam Possessoribus illorum posse accrescere, sed in causas pias e Provincialis judicio fructus tales cum in potestate nostrorum fuerint, impendendos censuit.

7 Quod si forte ante quadriennium expletum perfectionis studio ducti abdicare se solidum suis in nostrorum usus voluerint, solius P. N. judicio, committendam hanc abdicationem censuit, qui ha=